

200704383/1.

Datum uitspraak: 26 juli 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/55102 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 29 mei 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 5 april 2002 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij brief van 25 februari 2004 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, het door de vreemdeling ingestelde beroep, voor zover gericht tegen een weigering hem ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, aan de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) ter behandeling als bezwaarschrift doorgezonden.

Bij besluit van 13 oktober 2006 heeft de minister het bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 mei 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo (hierna: de rechtbank), het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 26 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 10 juli 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief wordt geklaagd dat de rechtbank, door te overwegen dat de meeste mensen die een volledige sleutelbeensluiting hebben ouder zijn dan 20 jaar, onvoldoende is ingegaan op de beroepsgrond dat met een kans van 5 procent volledige sleutelbeensluiting voorkomt bij personen jonger dan 20 jaar.

2.1.1. De rechtbank heeft tot uitgangspunt genomen dat de staatssecretaris bij besluit van 5 april 2002 mede heeft geweigerd om appellant ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen onder de beperking 'alleenstaande minderjarige vreemdeling'.

2.1.2. De rechtbank heeft aldus niet onderkend dat uit het besluit van 5 april 2002 niet kan worden afgeleid dat dit mede strekt tot weigering van een verblijfsvergunning regulier. De rubrieken 1 en 2 onder de kopjes 'Onderwerp van de beschikking' en 'Besluit', noch rubriek 5 onder het kopje 'Rechtsgevolgen van deze beschikking', behelzen daarvoor voldoende aanwijzing. Hetgeen onder deze rubrieken is gesteld, ziet op de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning, als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000). Dat in rubriek 4 onder het kopje 'Motivering van de beslissing' wordt verwezen naar het schriftelijke

voornemen tot afwijzing van de aanvraag doet hieraan niet af. Dat voornemen is uitgebracht onder de werking van artikel 39, eerste lid, van de Vw 2000, zoals die bepaling destijds luidde, en kon uitsluitend betrekking hebben op de afwijzing van een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel.

Gelet op het vorenoverwogene, kon tegen het besluit van 5 april 2002 ingevolge artikel 79, gelezen in samenhang met artikel 80 van de Vw 2000, geen bezwaar worden gemaakt.

2.1.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 13 oktober 2006 vernietigen voor zover dit strekt tot ongegrondverklaring van het bezwaar en dat bezwaar alsnog niet-ontvankelijk verklaren.

De Afdeling verstaat voorts dat het tegen het besluit van 13 oktober 2006 op 9 november 2006 bij de rechtbank ingediende beroepschrift aan de staatssecretaris wordt doorgezonden ter behandeling als bezwaarschrift tegen de in dat besluit vervatte weigering om appellant ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, als vorenbedoeld, te verlenen.

2.2. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 29 mei 2007 in zaak no. AWB 06/55102;
- III. verklaart het bij de rechtbank door appellant in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie van 13 oktober 2006, kenmerk 0101-23-2064, voor zover het bezwaar daarbij ongegrond is verklaard;
- V. verklaart het gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk;
- VI. veroordeelt de Staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij appellant in verband met de behandeling van het hoger beroep en het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 644,00 (zegge: zeshonderdvierenveertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan appellant onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald;
- VII. gelast dat de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 355,00 (zegge: driehonderdvijfenvijftig euro) voor de behandeling van het beroep en het hoger beroep vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, als Voorzitter, en mr. P.A. Offers en mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, Leden, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Voorzitter

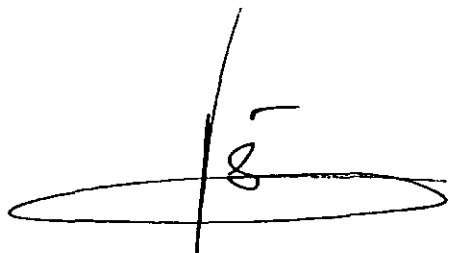
w.g. De Groot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 juli 2007

210.

Verzonden: 26 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 06/55102 BEPTDN BE

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

geboren op
van Angolese nationaliteit,
IND dossiernummer 0101.23.2064,
eiser,
gemachtigde: mr. R.P.M. Ngasirin, advocaat te Ede;

tegen

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens deze de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. J.P.M. Wuite, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 24 januari 2001 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 5 april 2002 heeft verweerder de aanvraag afgewezen en daarbij ambtshalve bepaald dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd onder de beperking 'alleenstaande minderjarige vreemdeling' (hierna amv). Bij brief van 25 februari 2004 is daartegen bezwaar gemaakt. Verweerder heeft dit bezwaar bij besluit van 13 oktober 2006 ongegrond verklaard. Bij brief van 9 november 2006 is daartegen beroep ingesteld.

Het beroep is ter zitting van 17 april 2007 behandeld. Eiser en zijn gemachtigde zijn met kennisgeving niet verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Toetsingskader

In deze procedure dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

Op 1 april 2001 is de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) in werking getreden en is de Vreemdelingenwet (Vw) ingetrokken. Op grond van artikel 117, eerste lid, Vw 2000 wordt deze aanvraag aangemerkt als een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd.

3. Standpunten

Verweerder heeft het bezwaar ongegrond verklaard, omdat uit het leeftijdsonderzoek d.d. 24 januari 2001 is gebleken dat eiser ten tijde van zijn aanvraag een leeftijd van 21 jaar of ouder had. Voorts heeft verweerder vastgesteld dat het onderzoeksresultaat zoals vastgelegd in het rapport van 24 januari 2001 niet voldeed aan de door de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna ABRS) gestelde eisen. Derhalve heeft verweerder op 13 juni 2006 en 15 juni 2006 de röntgenfoto's van eiser nogmaals voorgelegd voor een herbeoordeling door radiologen. Op 23 juni 2006 zijn de verslagen van bevindingen van de radiologen, waarvoor zij middels een ondertekening de verantwoordelijkheid hebben genomen, ontvangen door verweerder, tezamen met een verklaring van de onderzoeker waarin hij zijn eerdere conclusies herbevestigt. Derhalve kan ook op basis van het resultaat van de herbeoordeling van het leeftijdsonderzoek worden geconcludeerd dat eiser ten tijde van zijn asielaanvraag als meerderjarig dient te worden beschouwd.

Eiser stelt zich op het standpunt dat de conclusie van het leeftijdsonderzoek onjuist is. Eiser voert hiertoe het volgende aan.

Uit het leeftijdsonderzoek blijkt dat verweerder komt tot de gevolgtrekking dat een gewone rijper bij een sleutelbeensluiting de leeftijd van 21 jaar of ouder heeft, respectievelijk de leeftijd van 20 jaar of ouder heeft als hij eventueel tot de categorie van de uiterst vroege rijpers zou behoren. Tevens meldt verweerder dat, als aan deze conclusie een kwantitatief betrouwbaarheidscijfer wordt toegekend, dat getal boven de 95 % ligt. Zulks laat echter onverlet dat de mogelijkheid bestaat dat er ook jongeren bestaan die 18, 17 jaar of jonger zijn waarbij het sleutelbeen volledig is uitgerijpt c.q. gesloten. Dit ligt immers in de marge van 4,99 %. Eiser had ten tijde van de indiening van de aanvraag de leeftijd van 16, 06 jaar bereikt. Daarnaast stelt eiser dat de uitrijping van het sleutelbeen afhankelijk is van diverse factoren zoals het ondervinden van langdurige stress, ondervoeding, ziekte of het ras van de betreffende (proef) persoon. Derhalve is het voorstelbaar dat een sleutelbeen door externe factoren eerder kan uitrijpen, waardoor iemand op een jongere leeftijd dan 20 jaar een uitgerijpt sleutelbeen kan bezitten. Nu er een betrouwbaarheidsmarge bestaat van 4,99 % valt niet met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid te stellen dat de resultaten van het leeftijdsonderzoek correct zijn en/of dat het leeftijdsonderzoek op zorgvuldige wijze is verricht.

In het verweerschrift stelt verweerder zich op het standpunt dat het bestreden besluit rechtens juist is.

4. Overwegingen

Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 kan de minister ambtshalve een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verlenen. Ingevolge het tweede lid van dat artikel, voor zover thans van belang, wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdend met het doel, waarvoor het verblijf is toegestaan.

Ingevolge artikel 3.6, aanhef en onder c, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, voor zover hier van belang, worden verleend onder een beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling.

Uit paragraaf B14/2.2 Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna Vc 2000) blijkt – onder meer - het volgende.

Voor de verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd onder een beperking verband houdend met verblijf als Amv geldt onder meer als voorwaarde dat de vreemdeling minderjarig is.

Uit paragraaf B14/2.2.1 Vc 2000 blijkt dat de minderjarigheid wordt beoordeeld naar Nederlands recht. Ingevolge het bepaalde in artikel 1:233 Burgerlijk Wetboek wordt een persoon als minderjarig beschouwd, indien:

1. de persoon de ouderdom van achttien jaren niet heeft bereikt;
2. de persoon niet gehuwd is of geregistreerd partnerschap heeft gesloten;
3. de persoon niet gehuwd is geweest of ooit een geregistreerd partnerschap heeft gesloten; en
4. de persoon niet met toepassing van artikel 253ha Burgerlijk Wetboek meerderjarig is verklaard.

Eiser heeft op 24 januari 2001 een aanvraag ingediend om toelating als vluchteling. Bij besluit van 5 april 2001 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen. Het hiertegen ingestelde beroep is bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Middelburg van 16 juli 2004 ongegrond verklaard.

Partijen zijn – in het kader van eisers amv-procedure – verdeeld over de vraag of eiser ten tijde van zijn asielaanvraag minderjarig was. Verweerder heeft aan zijn conclusie dat dit niet het geval is, het rapport van leeftijdsonderzoek van 25 januari 2001 en het rapport van herbeoordeling daarvan van 23 juni 2006 ten grondslag gelegd.

Op 24 januari 2001 heeft een leeftijdsonderzoek plaatsgevonden. In het rapport van het onderzoek naar eisers leeftijd van 25 januari 2001 is - onder meer - geconcludeerd dat eiser niet als minderjarig kan worden beschouwd ten tijde van de asielaanvraag. Eiser wordt een leeftijd van 21 jaar of ouder toegekend op 24 januari 2001, de datum van het röntgenologisch onderzoek.

Blijkens het rapport van herbeoordeling van 23 juni 2006 wordt de juistheid van de oorspronkelijke beoordelingen door de herbeoordelingen onderstreept. De beoordelingen blijven over de hele lijn eensluidend. De conclusies betreffende de leeftijd worden derhalve gehandhaafd, zoals deze verwoord werden in het rapport van 25 januari 2001.

Indien verweerder zijn besluitvorming mede wenst te baseren op het leeftijdsonderzoek, dient hij zich ingevolge artikel 3:2 van de Awb ervan te vergewissen dat het onderzoek op een deugdelijke en zorgvuldige wijze is verricht, zodat het de daaraan verbonden conclusies kan dragen. Mede gelet op hetgeen de Afdeling heeft geoordeeld in de uitspraken van 23 oktober 2003 (JV 2003, 512) en van 22 juli 2004 (LJN: AQ6583) is de rechtbank van oordeel dat verweerder in dit geval heeft voldaan aan de op haar rustende vergewisplicht en dat het leeftijdsonderzoek voldoet aan de eisen die in de jurisprudentie hieraan worden gesteld, nu op 24 augustus 2004 een herbeoordeling is geweest en de juistheid van de

oorspronkelijke beoordelingen blijkens het rapport van herbeoordeling door de herbeoordelingen onderstreept wordt. Eiser had, indien hij de resultaten van het leeftijdsonderzoek betwist, een contra-expertise kunnen laten verrichten, hetgeen hij niet heeft gedaan.

Namens eiser wordt enkel aangevoerd dat nu er slechts een kwantitatief betrouwbaarheids-cijfer wordt toegekend dat boven de 95 % ligt verweerder onvoldoende zorgvuldigheid heeft betracht.

Uit het leeftijdsonderzoek uit 2001 blijkt dat de conclusies met betrekking tot de leeftijd van eiser een betrouwbaarheid hebben van 95 % of hoger. Daarnaast heeft eiser onvoldoende aangevoerd waaruit zou kunnen blijken dat bij ten tijde van de aanvraag wel de door hem gestelde leeftijd van 16.06 jaar bezat. Zijn enkele stellingen daaromtrent zijn naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende. Voorts merkt de rechtbank op dat uit de bijlage van het leeftijds-onderzoek blijkt dat er nimmer een sleutelbeensluiting beneden de leeftijd van 20 jaar is waargenomen. De meeste mensen die een volledige sleutelbeensluiting hebben zijn ouder dan 20 jaar.

Uit het voorgaande volgt dat verweerder zich voor zijn oordeel dat eiser ten tijde van de asielaanvraag meerderjarig was heeft mogen baseren op het leeftijdsonderzoek. Verweerder heeft derhalve op goede gronden een verblijfsvergunning op grond van het amv-beleid aan eiser onthouden.

Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.

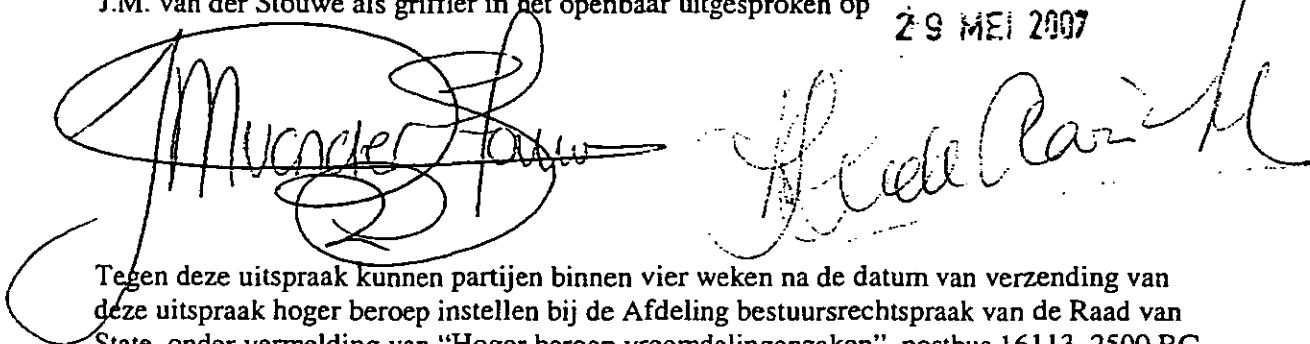
Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

5. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H.W.H. Oude Aarninkhof en in tegenwoordigheid van J.M. van der Stouwe als griffier in het openbaar uitgesproken op

29 MEI 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage [Geen hoger beroep in visum zaken]
Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat.

Afschrift verzonden:

29 MEI 2007

Ngasirin & Zeegers

ADVOCATEN

PER TELEFAX (070) 365 13 80

Raad van State te 's-Gravenhage
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

Ede, 26 juni 2007

RAAD VAN STATE	
INGELICHTEN	
3744-C	26 JUN 2007
ZAKNR.	4383-1
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Inzake: hoger beroepschrift van
IND-nummer: 0101.23.2064

Hoogedelgestreng College,

Appellant stelt hoger beroep in tegen de negatieve uitspraak* van 29 mei 2007, van de Rechtbank te Den Haag, nevenzittingsplaats Almelo, waarvan u bijgaand een afschrift gelieve aan te treffen. Ondergetekende is door appellant uitdrukkelijk en bepaaldelijk gevolmachtigd tot het instellen van het onderhavige hoger beroep. Appellant kiest domicilie ten kantore van zijn gemachtigde.

Appellant wenst de door hem tijdens het eerste gehoor en het nader gehoor afgelegde verklaringen, de door zijn gemachtigde aangebrachte aanvullingen en correcties hierop, de door laatstgenoemde ingediende zienswijze, het beroepschrift, de gronden van beroep en de overige ingebrachte stukken in deze procedure als herhaald en ingelast te beschouwen.

1. In de aangevallen uitspraak is opgenomen dat appellant onvoldoende heeft aangevoerd waaruit zou kunnen blijken dat hij ten tijde van de aanvraag wel de door hem gestelde leeftijd van 16,06 jaar bezat. Zijn enkele stellingen daaromtrent zijn naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende. Voorts is in de aangevallen uitspraak opgenomen dat de meeste mensen die een volledige sleutelbeensluiting hebben ouder zijn dan 20 jaar.

ADVOCATEN EN PROCUREURS
de heer mr. R.P.M. Ngasirin
de heer mr. J. Zeegers

SECRETARIAAT
mevrouw I.M.J. van Amstel
mevrouw G. Zantvoord-van Harten

* Uitspraak van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, hoger beroep vreemdelingenzaken, 29 mei 2007.

Indien aanspraak is gemaakt op de tot het bedrag dat in voorkomend geval een vergoeding van proceskosten kan zijn, wordt medegedeeld.

Stationsweg 32 - 6711 PJ Ede - telefoon (0318) 64 24 61 - Fax (0318) 43 06 63
secretariaat@ngasirinzeegers.nl - www.ngasirinzeegers.nl

Ngasirin & Zeegers
ADVOCATEN

2. Appellant bestrijdt laatstgenoemde onderdelen uit de aangevallen uitspraak en voert het navolgende als eerste grief aan tegen laatstgenoemde onderdelen van de aangevallen uitspraak. Dat de meeste mensen die een volledige sleutelbeensluiting hebben ouder zijn dan 20 jaar, doet niet af aan het feit dat er mensen kunnen bestaan die een volledige sleutelbeensluiting hebben terwijl zij 20 jaar of jonger zijn. De woorden "de meeste mensen" in de aangevallen uitspraak duiden er immers op dat niet alle mensen die een volledige sleutelbeensluiting hebben ouder zijn dan 20 jaar. Appellant had zulks ook aangevoerd in de gronden van zijn beroep. Door hetgeen appellant in de gronden van zijn beroep had aangevoerd niet mee te wegen in de overwegingen, lijdt de aangevallen uitspraak aan een motiveringsgebrek en roept zij vragen op die in het belang van de rechtsontwikkeling en rechtseerheid beantwoording behoeven. Appellant heeft immers nimmer bestreden dat zijn sleutelbeen volledig gesloten is. Hij heeft alleen bestreden dat een volledige sleutelbeensluiting tot de gevolgtrekking leidt dat hij ten tijde van de indiening van de asielaanvraag 20 jaar of ouder was.
3. Op grond van het bovenstaande concludeert appellant tot gegrondverklaring van het door hem ingestelde hoger beroep en tot vernietiging van de aangevallen uitspraak, alsmede tot veroordeling van verweerder in de kosten van deze procedure.

Ede, 26 juni 2007

D. I. N. M.

R.P.M. Ngasirin